

времена та, и сѣноре те населеніе то ѿмз :

27 За да трасатъ Гдѣа, и да бы го като съ ржце напипали и нашлаи: ако и да не ѣ далече той ѿ секогѡ ѡ насъ.

28 Защото съ него живееме и мърдаме, и ѿмаме бытіе: каквото и нѣкои ѡ ваши те стѣхотворцы са рекли: ние сме рѡдъ Бжій.

29 Понѣже сме прочее рѡдъ Бжій, не трѣбѡва да мѣслиме зашѡ ѣ подѡбенъ Бгъ на злато, и ли на сребро, и ли на камень, и зработенъ съ хрѡдѡжество и съ хитрость челоѡвѣческа.

30 Понѣже прочее презира временъ та на-незнаніе то, сегѡ заповѣдѡва на сѣчки те челоѡвѣцы секаде да се поклатъ.

31 Защото ѣ ѡпредѣлили ѣдинъ день, въ който ще да сѣди сѣчка та вселеннаа съ правда, чрезъ челоѡвѣка когото ѣ предѡпредѣлили, и оѡтѡрилъ сѣчки те за него, понѣже го воскресѡ ѡ мѣртвы те.

32 Я ѡни, като чѡха воскресеніе на-мѣртвы те, ѣдни се рѡгалеха: а дрѡги рекоха: дрѡги пжть ще да те чѡеме за това.

33 И такъ Павелъ си ѡзлѣзе ѡ средъ нѣхъ.

34 Я нѣкои мѡжіе прилѣпихасе при него, и повѣрѡвахъ: междѡ който бѣше и Діонѡсій

Ареопагѣтскій, и ѣднѡ женѡ коѡто се ѡменѡваше Дѡмаръ, и дрѡги съ нѣхъ.

ГЛАВА ИГ.

ПОСЛѢ по това ѡстави Павелъ Аѡина, и доидѡ въ Корѡна:

2 И понѣже намерѡ тамъ нѣкого 'Исдѣанина, ѡме то мѡ ѡкѡла, рѡдомъ Пѡнтанина, който бѣше скѡрѡ дошелъ ѡ 'Италїа, и Прѣскїлла женѡ та мѡ, (зашѡто Клавдіѡ бѣше заповѣдалъ да си ѡидатъ сѣчки те 'Исдѣѡ ѡ Рѡмъ) ѡидѡ въ кжца та ѡмъ.

3 И понѣже ѡмаха ѣднѡкѡ хрѡдѡжество, седѡше оѡ нѣхъ, и работаше: зашѡто хрѡдѡжество то ѡмъ бѣше да прѡватъ шатры.

4 И въ секоѡ свѡѡта проповѣдоваше на соѡборища та, и предѡмоваше 'Исдѣи те и 'Ѣллины те.

5 Я когѡто доидѡха ѡ Македѡнїа Сїла и Тѡмѡѣѡ, Павелъ се силеше съ дѡхатъ да свѡдѣтелствѡва на 'Исдѣи те, зашѡ 'Исѡсъ ѣ Хрѡтѡсъ.

6 И понѣже ѡни мѡ се прѡтѡвѡха и хѡлаха, ѡстрѡсе си дрѡхи те, и рѡче ѡмъ: крѡвь тѡ ваша да вѡде на главѡы те ви: азъ самъ чѡстъ (ѡ нѣѡ), ѡ тѡка на тамъ ще да ѡдемъ въ ѡзѡичницы те.

7 И като се премѣстѡ ѡ